

ne vi bare tilbageføre. Hvis Dansk Folkeparti kunne bidrage med det, så tror jeg, at man ville blive glad derude.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Dansk Folkeparti vil ikke være med til at tilbagebetale de penge.

Når nu vi f.eks. snakker om enlige forsørgere, så ved jeg da, og det ved fru Sandy Brinck jo også, at enlige forsørgere får boligsikring, de får forhøjet børnetilskud til deres børn, de får fripladser i institutioner osv. osv. Der er altså en masse ydelser, som er tiltænkt de personer, der lever af en meget lille indkomst. Så jeg synes, det er at sætte det op som et meget stort skræmmebillede, at alle bare er fattige, for der er faktisk hjælp at få.

Så vil jeg lige sige til fru Sandy Brinck, at jeg ikke holdt en her går det godt-tale. Jeg synes faktisk, at jeg forsøgte at få den til at lande midt imellem, for vel er der problemer. Vi har problemer med folk, der går og er arbejdsskadede og ikke kan få en afklaring i deres sager. Vi har problemer med folk, som har mistet et arbejde og ikke kan få et nyt arbejde igen. Det er det, vi skal have gjort noget ved. Men man ændrer ikke sådan en situation hen over en dag. Det er et langt, og det er et sejt træk.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Men i det der lange, seje træk kunne man jo godt forestille sig at man kunne gøre livet lidt lettere for sig selv som regeringens støtteparti, hvis man nu lod være med at lave de ting, som hiver det lange, seje træk i den forkerte retning. Når man begynder på og er med til at tage penge op af lommen på børnefamilierne over boligstøtten, er man jo med til, at der er færre penge i de hjem, som vi i dag har hørt eksempler på.

Kunne det ikke være en idé for Dansk Folkeparti, hvis man rent faktisk tilbagebetale de penge, for så var man dog nået dét længere i det lange, seje træk og havde et helt andet udgangspunkt for alle de gode intentioner, som fru Pia Kristensen står og holder tale om, men som altså er svære at finde i den finanspolitik, som Dansk Folkeparti støtter?

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Jeg kan kun sige til fru Sandy Brinck, at Dansk Folkeparti og Socialdemokraterne er meget

uenige i det her. Vi holder fast ved, at pengene ikke skal tilbageføres. Vi gik med i det her forlig, fordi vi synes, det er fornuftigt. Sådan er det altså bare. Men det er jo, som man ser på det politisk. Vi har forskellige holdninger.

Kl. 15.15

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg har sagt det før, og jeg siger det gerne igen: Et samfund bør måles på, hvor godt det tager sig af dem, der ikke kan klare sig selv. Det er her, både pengene og ressourcerne skal sættes ind. Vi skal ikke måle samfundet på, hvor mange penge vi kan dele ud til forskellige formål, men på det meget vigtigere, nemlig hvordan pengene bruges.

Vi Konservative vil et samfund, hvor vi hver især og i fællesskab påtager os et socialt ansvar, et ansvar, der ikke kun handler om penge, men også om deltagelse, nærhed og medmenneskelighed. I Det Konservative Folkeparti er vi ikke i tvivl om, at en Nyorientering i socialpolitikken, der prioriterer netop de dårligst stillede, har været helt nødvendig. Det er præcis, hvad regeringen fra første dag har lagt op til. Derfor kan vi ikke tilslutte os den planøkonomiske tankegang, som denne forespørgsel er udtryk for.

Lidt skingert anklager SF vores samfund for at være sådan indrettet, at de, der har mindst, har mindre end andre. Og ja, I hørte rigtigt: SF's problem er, at de, der har mindst, har mindre end andre. Men vil det ikke altid være sådan? Hvis vi, som socialministeren også var inde på, fordobler alle indkomster, så er der jo stadig nogle, der har mindst, og hvis vi giver alle mennesker lige mange penge uanset arbejdsindsats, ja, så husker vi vel alle, hvordan Sovjetunionen brød sammen under planøkonomiens fattigdom. Vi ved nu, at i planøkonomien er resultatet et, og det er, at så bliver vi alle lige fattige. Er det nu et mål?

Hvor SF desværre stadig tror, at planøkonomien kan skabe idyl, ja, så har vi Konservative skabt ikke bare reelle svar, men også konkrete resultater for, hvordan vi bryder den negative sociale arv. Vi tror på, at den negative sociale arv brydes, ved at alkoholiserede og stofmisbrugende forældre kommer i behandling. Vi tror på, at den brydes, ved at udsatte børn hjælpes så hurtigt som muligt og så godt som muligt. Vi tror altså på, at den negative sociale arv brydes ved at fokusere på løsninger af problemerne frem for bevidstløst at kaste penge efter forældrene. Hvem siger i øvrigt, at pengene går til barnet,